

Sygn. akt V U 2593/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołań W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 3 czerwca 2014 r. i 29 lipca 2014 r.

znak (...)

oddala odwołania

Sygn. akt VU 2593/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 czerwca 2014r. r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., rozpoznając wniosek z 21 maja 2014r. odmówił wnioskodawcy W. O. prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż wnioskodawca nie spełnia warunków z art. 50 a ust. 1 ustawy emerytalnej, ponieważ udowodnił jedynie 13 lat, 6 miesięcy i 21 dni okresów pracy górniczej wobec wymaganych 25 lat. Organ rentowy podał, że przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej nie uwzględniła jako okresu pracy górniczej zatrudnienia w Zakładzie (...) od 22 sierpnia 1995r. do 19 sierpnia 1996r. z uwagi na brak informacji na rzecz jakiego zakładu górniczego świadczona była praca, jakiego rodzaju prace wynikające z art. 50c ust. 1 były wykonywane oraz braku wykazu dni przepracowanych pod ziemią.

Następnie po raz drugi rozpoznając wniosek z 21 maja 2014r., decyzją z 29 lipca 2014r., ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej. Wskazał, iż po uwzględnieniu wnioskodawcy do okresów pracy górniczej jego zatrudnienia w Zakładzie (...) w L. od 22 sierpnia 1995r. do 18 sierpnia 1996r. – łączny wymiar okresów jego pracy górniczej wynosi 14 lat 4 miesiące i 19 dni. Jest więc niewystarczający do przyznania mu prawa do emerytury górniczej. Organ rentowy nie uznał przy tym jajko okresów pracy górniczej zatrudnienia wnioskodawcy od 22 sierpnia 1995r. do 31 sierpnia 1995r. i od 1 lipca 1996r. do 19 sierpnia 1996r. – ponieważ w tym czasie wnioskodawca nie przepracował co najmniej połowy dniówek roboczych pod ziemią.

Odwołania od powyższych decyzji złożył W. O. domagając się ich zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury górniczej.

W odniesieniu do pierwszej decyzji (z 3 czerwca 2014r.) wskazywał, iż w okresie zatrudnienia w Kopalni(...) oraz w Zakładzie (...) pracował w przodku bezpośrednio przy wyrabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu i likwidacji obudów. Dodał, iż rozwiązanie stosunku pracy z kopalnią barytu nastąpiło wskutek ogłoszenia upadłości zakładu, co stanowi przesłankę uznania tego zatrudnienia za okres równorzędny z pracą górniczą.

Odnosząc się do decyzji z 29 lipca 2014r. wskazał, iż okres 14 lat, 4 miesięcy i 19 dni okresów pracy górniczej to okres pracy w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku – i okres ten powinien zostać mu uwzględniony w wymiarze półtorakrotnym co dałoby mu staż górniczy w wymiarze 21 lat. Domagał się również zaliczenia do okresów pracy równorzędnej z pracą górniczą zatrudnienia w firmie (...) S.C. (...) oraz w Przedsiębiorstwie (...) przy wydobywaniu kruszywa. Wskazał, iż pracę w tych zakładach podjął po zwolnieniu go wobec likwidacji kopalni, w której poprzednio pracował.

W odpowiedziach na odwołanie organ rentowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o ich oddalenie, podtrzymując w całości argumentację zawartą w uzasadnieniach skarżonych decyzji. Dodał przy tym, że wnioskodawca nie przedstawił żadnej dokumentacji na potwierdzenie, iż podjął pracę w innym zakładzie z powodu likwidacji kopalni.

Sąd ustalił:

W. O. urodził się w dniu (...), wiek 55 lat ukończył w dniu (...).

W dniu 21 maja 2014r. złożył wniosek o emeryturę górniczą.

Organ rentowy uznał mu 14 lat, 4 miesiące i 19 dni okresów pracy górniczej (od 4 maja 1981r. do 31 stycznia 1995r. w Kopani(...) w B. tj. w tym 13 lat, 6 miesięcy i 21 dni okresów pracy określonej w art. 50 c ust. 1 ustawy emerytalnej; a nadto od 1 września 1995r. do 30 czerwca 1996r. w Zakładzie (...) w L.)

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczności bezsporne/

W. O. był zatrudniony:

- w Kopalni (...) w B.:

od 4 maja 1981r. do 2 stycznia 1983r. – jako robotnik dołowy pomocniczy pod ziemią

od 3 stycznia 1983r. do 30 września 1986r. – jako młodszy górnik pod ziemią

od 1 października 1986r. do 31 stycznia 1995r. – jako górnik dołowy pod ziemią.

Ten stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 36¹ oraz 41¹ kodeksu pracy (w związku z likwidacją kopalni). Otrzymał przy tym odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia tj. za luty i marzec 1995r.

- w Zakładzie (...) w L. od 22 sierpnia 1995r. do 19 sierpnia 1996r. – jako górnik – prace pod ziemią. Umowa o pracę została rozwiązana w drodze porozumienia stron – wobec braku frontu robót. Zakład ten nie został zlikwidowany.

- w Kopalni (...) s.c. (...) od 23 października 1996r. do 7 marca 1997r. – jako operator ładowarki na powierzchni

- w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w C. od 11 marca 1997r. do 18 grudnia 2012r. – jako operator ładowarki na powierzchni.

Dowody: - akta kap. pocz.: świadectwa pracy z 1.02.1995r., z 19.08.1996r., z 8.03.1997r.,

- zapisek urz. k.33

Sąd zważył:

Odwołanie W. O. jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 t. jed.) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)ukończył 55 lat życia;

2)ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3)nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

1)pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2)pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3)pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4)na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

5)pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6)w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Zaś art. 50 c ust. 2 pkt 2 ww. ustawy stanowi, iż za prace równorzędną z pracą górniczą uważa się zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2, przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu. O którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Sąd podziela stanowisko organu rentowego, iż w przypadku gdy pracownik z zakładu, do którego przeszedł w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa górniczego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1- 4 – przeszedł następnie na tej samej podstawie (tj. w związku z likwidacją) do innej niegórniczej pracy – to również następną pracę uważa się za prace równorzędną z pracą górniczą – lecz łącznie długość okresów zatrudnienia uznawanych za pracę równorzędną nie może przekroczyć 5 lat.

Istotne jest jednak to, że wnioskodawca po likwidacji Kopalni (...) w B., gdzie wykonywał prace górnicze zatrudnił się w Zakładzie (...) w L., gdzie wykonywał prace górniczą. Umowa o pracę zawarta z tym zakładem uległa rozwiązaniu w drodze porozumienia stron – wobec braku frontu robót. Zakład ten nie został zlikwidowany. Wobec czego wnioskodawcy nie można doliczyć jako okresu równorzędnego z okresem pracy górniczej kolejnego zatrudnienia „niegórniczego” w Kopalni (...) s.c. (...) od 23 października 1996r. do 7 marca 1997r. (pracował jako operator ładowarki na powierzchni) oraz w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w C. od 11 marca 1997r. do 18 grudnia 2012r. (pracował jako operator ładowarki na powierzchni).

Pozostały okres pracy górniczej 14 lat, 4 miesiące i 19 dni, co do którego wnioskodawca domaga się zaliczenia w wymiarze półtorakrotnym, twierdząc, iż była to praca wymieniona w art. art. 50d ust. 1 ustawy emerytalnej, nawet przy uwzględnieniu tego żądania daje mu jedynie 21 lat, 6 miesięcy i 10 dni – wobec wymaganego 25 – letniego stażu górniczego.

Wobec czego bezprzedmiotowe było dokonywanie oceny czy ten sporny okres pracy należy zaliczyć wnioskodawcy do stażu górniczego w wymiarze półtorakrotnym.

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 oddalił odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 3 czerwca 2014r. i 29 lipca 2014r.